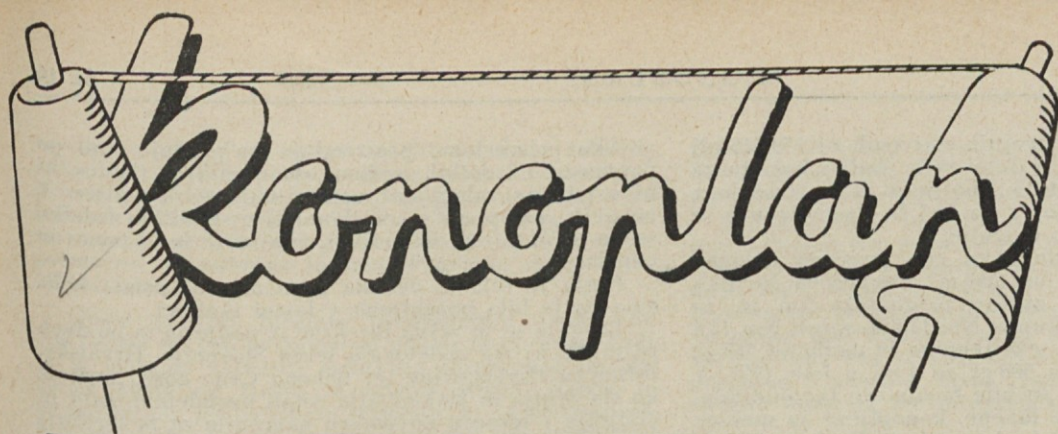

„Induplati“ v letu 1953

(I. del. — Proizvodnost. — Piše dr. Jerovec Franc)

Leto 1953 predstavlja za naš kolektiv leto borbe za ostvaritev potrebnih novih kapacitet v zvezi s proizvodnjo gasilnih cevi. Kolektiv je po svojih organih v ta namen izkoristil vsa razpoložljiva sredstva in naročil v Angliji predilne, v Norveški pa tkalne stroje. Razširitev proizvodnje gasilnih cevi je z ozirom na velike potrebe in važnost tega izdelka splošnega gospodarskega pomena. Obenem pa predstavlja izkoriščanje konoplje, ki jo ima Jugoslavija v zadostni količini in dobri kvaliteti dovolj doma.

Poslovanje v letu 1953 se je v glavnem razvijalo na gospodarskih uredbah iz leta 1952 z manjšimi izpremembami in je podjetje utrpelo večje pretese samo ob znižanjih cen bombažni preji, predvsem onih, pri katerih podjetje ni dobilo povrnjene razlike v ceni in je moralo kriti razliko, ki je nastala zaradi administrativnega ukrepa, iz svojega dohodka.

Družbeni plan za leto 1953 je ostal količinsko nespremenjen, medtem ko so vrednostni pokazatelji utrpeli zaradi že omenjenih znižanj spremembe in je bilo treba med letom večkrat popravljati predhodne kalkulacije. Asortiment proizvodnje se bistveno ni menjal, razširil se je asortiment v izdelkih za široko potrošnjo, medtem ko se je bistveno zmanjšala količina izdelkov, namenjenih za potrebe JLA, kar je bilo tudi v družbenem planu že predvideno.

Finančni plan podjetja je bil predviden po družbenem planu za leto 1953 in ni bil popravljen glede vrednosti po lastni ceni, čeprav je bila znižana akumulacija in s tem prodajna cena.

Podjetje je izvršilo svojo nalogo po družbenem planu količinsko in vrednostno takole:

Vrsta izdelka		Količinsko			Vrednostno v 000		
		po planu	dejansko	%	po planu	dejansko	%
lanena preja	kg	360.000	364.720	101	335,870	341,774	102
konopljena preja	kg	150.000	183.346	122	65,130	82,876	127
bombažne tkanine	m ²	500.100	709.189	142	335,276	403,249	120
lanene tkanine	m ²	550.000	992.648	180	247,789	305,525	123
pollanene tkanine	m ²	993.000	994.571	100	440,797	371,289	84
konopljene tkanine	m ²	50.000	155.218	310	15,792	35,184	223
polkonopljene tkanine	m ²	100.000	73.306	73	75,587	50,456	67
gasilne cevi	tm	150.000	200.142	133	43,350	84,619	195
električni tok	KW	260.000	265.050	102	86	87	101
Skupaj					1.559,677	1.675,059	107,4

Planirana je bila proizvodnja 510.000 kg preje in 2.343.000 m tkanin, stvarna proizvodnja pa je bila 548.066 kg preje ali 107,5 %, in 3.125.074 m tkanin ali 133,4 %. Iz gornjega prikaza sledi, da je podjetje svojo obveznost do skupnosti preseglo. Proizvodnja bi bila v laneni preji lahko še višja, če bi imeli na razpolago zadosti surovin, t. j. lanu, ki ga je v zadnjem tromesečju podjetju primanjkovalo. Relativno nižji odstotki izpolnitve vrednostno od količinskih so pripisati znižanju cen bombažne preje med letom 1953 in spremembi asortimenta. Količinsko preseganje pla-

nirane proizvodnje pa je pripisati razširitvi produkcije z zaposlitvijo nove delovne sile.

Kvaliteta surovin, predvsem za predilnico (lan in konoplja) ni bila najboljša, in to iz objektivnih razlogov. Domačega lanu ni bilo na razpolago, iz uvoza pa ga nismo prejeli dovolj. Za izdelavo gasilnih cevi smo uvozili 20 ton konopljene preje iz Italije, kar nam je omogočilo tudi delo v treh izmenah.

Primerjajoč kvaliteto surovin v predilnici, vidimo, da se je ista v primerjavi z letom 1952 nekoliko, vendar malenkostno, poslabšala pri lanu, izboljšala pa pri konoplji.

	L e t o 1952			L e t o 1953		
	trak	odpadek	izguba	trak	odpadek	izguba
dolgo laneno vlakno (češ. st.)	65,9 %	30,8 %	3,3 %	61,5 %	33 %	3,5 %
dolgo konopljeno vlakno (češ. st.)	50,1 %	44,1 %	5,8 %	51,5 %	42,3 %	6,2 %
kratko laneno vlakno (mikal.)	75,7 %	21,4 %	2,9 %	77,4 %	20,2 %	2,4 %
kratko konopljeno vlakno (mikal.)	85,6 %	13,2 %	1,2 %	81,4 %	16,2 %	2,4 %

Izkoriščanje kapacitet

V predilnici je bilo od 14.491.318 vretenskih ur montiranih vreten — 9.248.912 efektivnih delovnih ur obratujočih vreten ali 63,8 % nasproti 60,4 % v l. 1952.

V tkalnici je bilo od montiranih 245 stavev v pogonu 211 ali 86 % in je bilo v primeri z letom 1952 povprečno 13 strojev več v pogonu. Posamezni mojster je upravljal povprečno 38 strojev, posamezni tkalec pa 2,5 stroja. Od 1.210.734 strojnih ur montiranih sta-

tev je bilo učinkovitih strojnih statvenih ur 959.516 ali 77,5 % nasproti 70,9 % v letu 1952. Tudi izkoriščanje strojev se je v letu 1953 izboljšalo in je znašalo z zastoji 48 %, brez zastojev pa 54,5 %. Zastojne ure se nasproti letu 1952 niso dvignile.

Povprečna proizvodnja na eno izvršeno delovno uro je znašala 3,25 tm ali 2,80 m². Povprečna številka uporabljene preje za osnovo je znašala Nm 14, za vrotek pa Nm 10,6 ali skupno Nm 12,6 nasproti Nm 14,8 v letu 1952. Povprečna teža tkanine je padla od 365 gr na 1 m² v letu 1952 na 308 gr za 1 m² v letu 1953. V skupni količini tkanin so bile bombažne tkanine udeležene 35 %, vse ostale lanene, konopljene in mešane tkanine pa 65 %. Zvišanje je pri lanenih tkaninah, in to večinoma pri lažjih in ožjih.

Izkoriščanje strojev oplemenilnice je bilo 45 %.

Tiskarna je potiskala 82.555 m² blaga s povprečno 3,62 barvnim vzorcem.

Prodaja

Prodaja je bila v letu 1953 vezana deloma na pogodbe, večinoma pa se je prilagodila individualnim naročilom ter je s tem tudi vplivala na asortiment proizvodnje. Med vsemi izdelki je veljala v letu 1953 dirigirana distribucija samo za gasilne cevi, ki so se po planu razdeljevale. V prvem polletju je prodaja tekla normalno, medtem ko so v drugem polletju vplivali na prodajo novi gospodarski ukrepi administrativne narave, in to predvsem negativno. Ti ukrepi so bili:

1. sprememba stopenj akumulacije,
2. znižanje kreditov trgovski mreži,
3. razformiranje trgovske mreže.

Pozitivna posledica teh ukrepov pa je bilo znižanje cen tekstilnim izdelkom, ki so se s tem bolj približali kupni moči potrošnika. Vendar je zaradi predolgotrajnega obetanja in čakanja padca cen prišlo do popolnega zastoja prodaje v času dveh mesecev. Ta zastoj je imel močan finančni odraz v mesecih avgustu in septembru. V zadnjem tromesečju se je ta zastoj omilil in se je situacija uravnovesila.

Primerjava proizvodnje in prodaje v letu 1953 nam pokaže naslednjo sliko:

	Proizvedeno	Prodano
Bombažne tkanine . . . m ²	642.265	662.106
Lanene tkanine . . . m ²	1.641.625	1.569.462
Konopljene tkanine . . . m ²	204.616	201.948
Gasilne cevi tm	73.125	73.150

Ako primerjamo proizvodnjo in prodajo tudi po posameznih izdelkih, vidimo, da ni nikjer tkanin, ki bi ostale na zalogi kot neinteresantne za tržišče. V mesecih zastoja so se res kopičili v skladišču izdelki, so pa našli odjem na tržišču, čim se je le-to ponovno odprlo.

Preja je bila le deloma prodana, vsa ostala količina pa je bila porabljena v lastni tkalnici.

Prodaja se je vršila direktno iz podjetja in po dveh potnikih, ki sta obdelovala teren Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter deloma Črne gore, medtem ko sta Srbija in Makedonija ostali neobdelani. Zato je podjetje v mesecu novembru namestilo za ta teritorij še tretjega potnika.

Podjetje je skrbelo za primerno reklamo, in to predvsem v mesecih zastoja prodaje. Izdelan je bil reklamni film »Mož z aktovko«, ki je bil v 4 kopijah predvajan skoraj v vseh večjih trgovskih centrih države. Poleg tega je bila še reklama po radiju, časopisih in revijah. Skupni izdatki v reklamne svrhe so znašali 2.753.240 din ali nekaj več kot 0,1 % prodajne cene. Posebno pozornost smo vzbudili na velesejnih v Zagrebu (maja in septembra), ko smo potrošnikom pokazali naše nove izdelke, predvsem lanene kretone (tiskane) in impregnirana športna platna.

Poleg uradnih znižanj cen tekstilu je v letu 1953 znizalo podjetje cene enkrat tudi na lastno pobudo. Uradno znižanje cen je znizalo cene samo bombažnim izdelkom, medtem ko so lanene in konopljene tkanine v glavnem obdržale svoje prvotne cene.

Nabava surovin je bila za predilnico v primeri z letom 1952 naslednja:

	v letu 1953	v letu 1952
dolgo laneno vlakno . . .	201.935	376.062
kratko laneno vlakno . . .	160.118	311.619
dolgo konopljeno vlakno . .	206.308	110.352
kratko konopljeno vlakno . .	84.176	50.321

Iz tega pregleda je jasno razvidno, da je podjetju skozi vse leto primanjkovalo dolgega in kratkega lanenega vlakna, medtem ko je bilo konoplje dovolj. Problem lanu je v tem, da ustreznih domačih surovin ni, surovina iz uvoza pa je bila mogoča le za devize, kupljene po prostem tečaju, in zato predraga. Od nakupljenega lanu je 69.500 kg iz uvoza (Francija) kot zadnja pošiljka iz sredstev ekonomske pomoči.

Oskrbovanje tkalnice z bombažno prejo je bilo zadovoljivo.

Pogodbenih kazni podjetje v letu 1953 ni niti prejelo niti plačalo.

Kako ne smemo delati

Veliko postavko izdatkov med tekstilnimi potrebščinami izkazujejo pri nas v splošnem lučalne ročice in babce (pikerji).

Kaj imenujemo lučala? To je del mehaničnega tkalskega stroja, ki je najbolj važen mehanizem, s katerim ima tkalski mojster največ preglavic pri delu. Služijo nam za lučanje čolnička iz ene skrinjice v drugo izmenoma. Razlikujemo dvojce vrst lučal, in sicer zgornja in spodnja lučala. Zgornja so trpežnejša (ročice) ter so navadno v rabi pri hitro tekočih in ozkih strojih. Spodnja lučala rabimo nasprotno za široke in počasi tekoče stroje. Lučalne ročice so navadno iz jesenovega lesa. Les bi ne smel biti rezan, temveč klan. Kdo bi se zanimal za take malenkosti, si mislimo, a je važno. Nadalje ni raben oni les, ki hitro raste. Najboljši bi bil gorski jesen, ki počasi raste in katerega rasti so komaj vidne. Pri pravilni obdelavi polen je potrebno nekaj čuta in natančnosti. Zamudi se precej časa, a ta izguba časa je dobro investirana, ker se podaljša doba ročic pri pravilnem postopku dela za ca. 6 mesecev do enega leta. So pa dobave in nekatere vrste lesa, ki absolutno ne ustrezajo in so ročice delane tjavdan kot žamanje; tedaj menja mojster butare ročic vsak mesec. Da to ni nobeno koristno delo, je jasno.

Važna je oblika, širina in debelina ročice, nadalje pravilna, a ne površna hitra vstavitev. Paziti je treba, da so luknje natančno vrtane in ne prevelike, kar zopet vpliva na izstočenost. Podlaganje ročic s papirjem in sličnim pri vstavljanju odsvetujem, zato naj se opusti. Bolje jih je obdelati. Pri spodnjih udarnih ročicah je važen tisti del, ki deluje na babco, ter oni, ki prihaja skozi bilo do konca. Ta del je obremenjen na upogib, vzvoj in na strig. Lesa, ki bi imel nasproti vsem tem momentom največjo odpornost, ne najdemo nikjer. Če les ustreza eni vrsti naprežanja, ne more v enaki meri ustrezati drugi vrsti. Na primer: vejo na nekem drevesu upogibamo dalj časa kakor na drugem, preden se odlomi; ali če palico na eni strani trdno upremo, na drugi pa zavijemo, je tudi razlika med vrstami lesa. Pri enem lesu se odvoji prej, pri drugem pa po daljšem postopku.

Vzemimo primer, da je ročica predebela, ko prihaja skozi zarezo bila. Pri tem nastaja trenje ob straneh, stroju je oteženo delovanje. Če je ročica pretanka, zelo kvarno vpliva na babco ter jo na peti prebije. Ta primer je precej običajen pri nas in se zelo malo upošteva. Tudi zarezane in razcefrane ročice bi se morale takoj popraviti z malo dela. Pozabiti ne smemo, da je pri tkalskem stroju zelo važen

lovilni jermen. Tudi tu je opaziti dostikrat žalostno sliko, da sploh ne deluje in da niha kot nesrečen privešek na bilu, da babca prihaja v najskrajnejšo lego, da lučalna ročica udarja ob konec zareze in tu se okvare kar kopičijo, posebno še, če deluje ročica premočno na odbojni jermen. Pravimo, da so premočni udarci.

Glede gornjih lučalnic pripominjam toliko, da čim daljše so, tem močnejši so udarci in obratno. Tudi tu si moramo ustvariti nekakšno sorazmerje po obтку glede na širino in hitrost stroja. Babca je tu poganjana po lučalnem jermenu, ki je pritrjen na lučalni ročici. Preveč napeta jermena tek stroja za-

držujejo. Pravimo, da stroj šepa. Jeklena palica, po kateri drsi babca, se krivi, torej obremenjuje. Enako trpi tudi babca, ki jo jermen vleče na eno stran.

Lučalne ročice izdelujejo v vsaki državi iz takega lesa, kakršen tam raste in je najbolj ustrezen. Od tod slišimo večkrat tuja imena. Za podaljšanje življenjske dobe ročic obložimo spodnje lučalne ročice z »Vulkanfibrom« na mestih, kjer pridejo v dotiko z babco. Te palice tudi kuhajo, parijo in impregnirajo. V največjem času ves zgornji del ovijejo z ovojem, ki je prepojen s posebno maso. Vse to je cilj, zmanjšati stroške podjetja ter skrajšati zastoje strojev.

Korbar

Volili smo nov delavski svet

Kakor po mnogih drugih kolektivih, smo tudi v našem kolektivu 23. marca 1954 že četrtilič volili delavski svet, ki bo to leto krmarił barko našega podjetja.

Vse priprave za volitve so se izvršile v redu in brez vsakršnih motenj, kakor to predvideva Navodilo za volitve delavskih svetov in upravnih odborov gospodarskih podjetij. Tudi potek samih volitev je bil miren in dostojanstven, saj se je vsak volivec zavedal pomena volitev in je dobro premislil, komu je zaupal svoj glas.

Kandidatna lista, ki jo je predložila sindikalna podružnica, je bila v nasprotju z drugimi leti sestavljena mnogo bolj demokratično. Poleg 32 članov delavskega sveta, ki jih voli naš kolektiv, je lista vsebovala še 10 sokandidatov, da je imel kolektiv najbolj demokratično možnost izbiranja bodočih članov delavskega sveta.

V volilnem imeniku so bili vpisani skupno 903 volivci. Od teh je glasovalo skupno 836 volivcev, upravičeno odsotnih je bilo 54 volivcev, neopravičeno pa je izostalo 13 volivcev. Med vsemi oddanimi glasovnicami sta oba volilna odbora ugotovila, da je bilo oddanih 49 neveljavnih glasovnic. Vendar pa te glasovnice niso vsebovale nikakršnih žaljivih pripomb ali neokusnih pripisov. Te glasovnice so izpolnjevali večinoma volivci, ki niso bili dovolj poučeni o načinu glasovanja, da so odčrtavali kandidate tako, da volilni odbor res ni mogel iz njih povzeti pravo voljo volivca.

Na volitve se je dobro pripravila sindikalna podružnica in partijska organizacija v podjetju. Sin-

dikat je na več sestankih mnogo diskutiral in razpravljaval o bodočih predstavnikih našega delavskega sveta. Na teh sestankih so se postavljali kandidati in spet spreminjali, pretehtavajoč pri tem vse pozitivne in negativne strani vsakega posameznega kandidata. Nič manj ni imela pri tem dela tovarniška partijska organizacija, ki ima nedvomno prvo nalogo, da se zanima za sestav bodočega delavskega sveta in da budno čuva, da se na ta mesta ne vtihotapijo ljudje, ki jim ni dosti mar za naš današnji družbeni razvoj in stvarnost, marveč, da bi iz teh pozicij gledali ozko in lokalistično na svoj lastni jaz in morda tudi nekoliko samo na »naše« podjetje. Vsako tako gledanje je zgrešeno. Imeti moramo vedno pred očmi v prvi vrsti našo celotno jugoslovansko družbo, ne da bi pri tem ne mislili tudi na naše lastno podjetje, ki je člen v verigi te velike družbene skupnosti.

In ko so danes volitve že za nami in ko imamo že izvoljene nove člane našega delavskega sveta, upamo, da smo dobro in prav volili. Vsak novoizvoljeni član delavskega sveta naj se zaveda svojih pravic, ki mu jih daje zakon o upravljanju gospodarskih podjetij po delovnih kolektivih. Zaveda pa naj se tudi svojih dolžnosti in odgovornosti, ki mu jih nalaga zakon. Biti pravičen in brezobziren, kadar gre za naše skupne interese, naj bo prva vršina vsakega bodočega člana delavskega sveta, in če bo tako, potem smo svoje glasove pravilno oddali.

Novemu delavskemu svetu vso srečo!

Panjan Franc

ALI JE POSTAL NAŠ KINO OTROŠKI VRTEC?

Nedvomno si je vsak član našega delovnega kolektiva želel, da dobi naša sindikalna dvorana svoj kino, kjer naj bi si naš delavec in nameščenec po trudopolnem delu v tovarni privoščil vsaj enkrat tedensko, ako že ne več, dve uri cenene razvedrila. To smo si želeli posebno mi, ki stanujemo v bližnji okolici tovarne, saj so nam bile Domžale in Mengeš ali od rok, da si se premislil, preden si se odločil, da greš gledat to ali ono kino predstavo v Domžale ali Mengeš. No, po mnogih prošnjah in intervencijah je upravi podjetja vendarle uspelo nabaviti kino aparaturo, opremiti notranje prostore dvorane za potrebe predvajanja filmov. Končno smo dobili še dovoljenje za predvajanje filmov in sedaj smo srečni, da nam ni treba delati dolgih potov v sosedne kinematografe.

Prav veseli smo te pridobitve za naše dolgočasne Jarše in zelo radi posečamo kino predstave, zlasti pa še sedaj, ko si uprava našega kina resno prizadeva, da nabavlja samo prvovrstne in kvalitetne filme. Prav zaradi tega si je naš kino pridobil sloves in z zadovoljstvom ugotavljamo, da so skoraj vse predstave odlično obiskane in so bili tudi že primeri, ko nisi dobil vstopnice, čeprav naša dvorana sprejme pod svoj krov do 700 gledalcev. Neredkokdaj so pred blagajno dolgi repi ljudi, kakor da bi bil pred blagajno kina »Komuna« v Ljubljani. Tudi okoliški kmeti, ki

so to našo pridobitev spočetka gledali po strani kot nekaj nepotrebnega in celo pohujšljivega, so se naših predstav tako navadili, da jim je obisk kino predstav postal prava kulturna potreba.

No, do tukaj je vse v redu in prav. Nekaj pa nam stalnim obiskovalcem kina »Induplati« ni prav in nam ni všeč. Prav nam ni, da naša uprava kina dopušča, da jemljejo nekateri ljudje s seboj h kino predstavam svoje otroke in dojenčke. Ti mali obiskovalci se kaj hitro naveličajo gledati figure na platnu in postajajo vedno bolj nemirni in glasni. Njih starši ali drugi spremljevalci, ki so zaverovani v film, niti ne opazijo, kdaj se paglavec zmuzne z rok in se pritihočapi pred platno, kjer kaj kmalu postane pravi ringa raja, da človek ne ve, ali bi sledil filmu, ali bi poslušal otroški jok in vpitje. Pri eni zadnjih predstav, ki je bila ob 18. uri, so dali otroci mnogo več iz sebe kakor pa filmski zvok na platnu. Ni čuda, da so postali gledalci filma ogorčeni in besni nad malimi razražaji, ki so se med predstavo podili po dvorani in kričali, kakor da bi bili zunaj na otroškem igrišču. Če so že starši toliko netaktni in brezobzirni, da ne znajo krotiti svojih otrok (pa kdo bi jih v njih mladi in nedolžni razposajenosti!), pa naj bi vsaj uprava kina poskrbela za red in nemoteno predvajanje filmov s tem, da bi prepovedala vsak vstop otrokom, pa četudi so v spremstvu staršev. Ako človek pošteno plača vstopnico in ako imaš srečo, da dobiš primeren sedež,

ker so v našem kinu vsi sedeži po enaki ceni, kar tudi ni v nobenem drugem kinematografu, pa moraš namesto glasbe poslušati otroški jok in vpitje, te pa res prav vse mine.

Pri tem bi opozorili našo upravo kina, da je oblastveno prepovedan obisk kina otrokom do 18. leta. No, mi bi se s to starostjo že strinjali, v kolikor so filmi za njih primerni, saj mladina te starosti z zanimanjem sledi filmu in ne dela »šundra«. Smo pa proti temu, da spuščajo biljeterji vede ali nevede tri-ali štiriletne otroke k predstavam, ki nimajo tu kaj iskati, ako niso izrecno mladinske predstave. Tudi matere z dojenčkom v naročju ni pustiti v dvorano, saj ji bo mali kričal, ki bo dve uri v temi, samo nagajal, da ne bo imela ona nič od predstave, še manj pa njeni sogledalci, ki otroškega koncerta niso vajeni.

Stalni obiskovalci našega kina smo in zato zahtevamo od vodstva kina, naj vendar enkrat že napravi red v tem pogledu, ker želimo, da bi odhajali od predstav z zadovoljstvom. Mamiciam pa priporočamo, da puščajo svoje malčke doma na soncu in zraku, pa bodo imeli več od tega kakor pa, da se emerijo in sitnarijo med predstavo, ker nam za tako muziko med predvajanjem filma prav zares nič ni.

Eden za mnoge obiskovalce kina »Induplati«

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Novi referent za smučanje in planinarstvo TVD Partizana Jarše je tovariš Bulič Mičo. Kot prvo, kar objavlja tovariš referent za planinarstvo, je plan sekcije za leto 1954.

Planinci bodo napravili meseca maja izlet na Storžič, junija na Ojstrico po STPI-ju večji vzpon, kate-rega določi upravni odbor Partizana na predlog tehničnega odbora STPI-ja, končno pa se bodo meseca septembra povzpeli na Kamniško sedlo, od koder bodo šli v Logarsko dolino, a od tam z avtobusom domov v Jarše.

Plan smučarske sekcije bomo objavili pred zimsko sezono.

Po sprejemu sklepov plenuma sindikalne podružnice »Induplati« je novi izvršni odbor pripravil in izvedel volitve za skupščino ZZSZ naše podružnice, nadalje je predlagal kandidate za nov delavski svet IPI ter sodeloval pri izvedbi volitev v delavski svet. Tudi volitve v sindikalne podobore so končane. Ugotovimo lahko, da so bile vse volitve dobro pripravljene in dobro izvedene.

IZ UREDNIŠTVA

Naši bralci so se lahko že prepričali, da je uredništvo »Konoplana« držalo obljubo, da bo list izhajal vsak mesec. Upajmo, da bomo to lahko storili tudi v bodoče. Uspelo nam je pritegniti zadosti dopisovalcev, katerih dopise objavljamo in avtorje honoriramo. Manjši uspeh smo doslej želi v pogledu dopisovalcev iz obratov, katere še vedno vabimo k sodelovanju. — Seveda opozarjamo, da nam je nemogoče objavljati dopise, ki niso podpisani s polnim priimkom in imenom. Takih dopisov tudi v prihodnje ne bomo objavljali.

Nadalje vabimo naše člane-sodelavce, da pokupijo naklado 500 izvodov, ker nam bo samo na ta način mogoče honorirati in plačati vse nagrade, katere nameravamo razpisati za bralce »Konoplana«, kakor tudi za najbolj agilne kolporterje našega lista.

Tovarišica ali tovariš, ki bo vsakokrat prodal največ števil »Konoplana«, prejme nagrado 100 din.

Nadalje razpisuje uredništvo posebno nagrado za konec leta 1954, katero bo prejel izžrebanec, ki bo imel vse nagradne kupone od št. 15 dalje. Kdor bo kupone porabil za vmesna žrebanja, se bo pri končnem žrebanju lahko izkazal s posameznimi številskami od št. 15 dalje.

Uredništvo

Delavski svet »Induplati«

čestita vsem delavcem in nameščencem kolektiva k delavskemu prazniku 1. maj, z željo, da bi kolektiv tudi v bodoče dosegal enake in še večje uspehe v izgradnji socializma.

KINO SPORED MESECA MAJA

- 1.—3. »Krvna osveta«, ameriški fim
- 5.—6. »Sanjave ustnice«, nemški film
- 8.—10. »Williamsova karabinka«, ameriški film
- 12.—13. »Veruj v mene«, avstrijski film
- 15.—16. »Skrivnostna cesta«, ameriški film
- 19.—20. »Izobčenec z otokov«, angleški film
- 22.—24. »Cyrano de Bergerac«
- 26.—27. »Odveden«, angleški film
- 29.—30. »Ciganka«, jugoslovanski film

Uprava kina

MALI OGLASI

Preklicujem izjavo, s katero sem onečastil tovariše v ključavničarski delavnici, češ da so mi le-ti ukradli denar. Izjavljam, da sem denar sam porabil v druge namene.

Prosim vse tovariše v ključavničarski delavnici, da mi to dejanje oprostite, v zameno obljubim, da se kaj podobnega v bodoče ne bo več primerilo.

Zavbi Milan

Nagradna uganka

VPRAŠANJA

1. Kdo je bil prvi predsednik sindikalne podružnice »Induplati«?
2. Kdo je bil prvi direktor »Induplati«?
3. Kdo je bil prvi predsednik delavskega sveta »Induplati«?

Vsa vprašanja se nanašajo na čas po letu 1945.

Rešitve s kuponom vrzite v skrinjico do 25. aprila.

- I. nagrada: Tiskan platnen prt.
- II. nagrada: Lanena brisača
- III. nagrada: Brisalka.

Izid žrebanja nagradne uganke »Družina Skobčevih v kinu«. Pravilno so uganko rešili samo štirje reševalci, kateri brez žrebanja prejmejo po eno brezplačno kino vstopnico v mesecu aprilu za kino »Induplati«. Vstopnice prejmejo: Strojan Janez, Bevk Marta, Roškar Franc in Cedilnik Emeran.

Rešitev: v kinu je bilo 7 članov Skobčeve družine, sedeli so tako:

v prvi vrsti	mati	Majda	
v drugi vrsti	Anton	Metka	Karel
v tretji vrsti		Hana	oče

Nagradni kupon »Konoplana«
št. 16/1954

Izdaja v 500 izvodih kolektiv tovarne »Induplati«
Odgovorni urednik: Lipovšek Otmar
Natisnila Triglavsko tiskarna v Ljubljani